

พ่อขุนราม...บันดาลเกรด

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

จากการสอบถามพ่อค้าที่ขายของแก๊บนั่นต่าง ๆ เล่าว่า ?สวนใหญ่แล้วจะเป็นนักศึกษาจะมาซื้อขางและพวงมาลัยเป็นส่วนมาก ของ 2 สิ่งนี้จะขายดีที่สุด ลองลงมา ก็จะเป็นวัวกับนางรำ ยิ่งช่วงเทศกาลสอบจะขายดีมาก

ถ้าพูดถึงการบนบานศาลกล่าว กับคนไทยแล้วดูจะเป็นของคู่กัน เพราะหลายคนเชื่อว่า การได้นั้นได้ขอสิ่งที่เรามุ่งหวังไว้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้คลายความกังวลใจไปได้บ้าง เรียกได้ว่าเป็นที่พึ่งทางใจอีกทางหนึ่งของเรานั่นเอง อย่างที่เคยเห็นกัน ไม่ว่าจะบนพระพุทธรูปต่างๆ ศาลเจ้าพ่อเจ้าแม่ต่างๆ หรือแม่แต่ต้นไม้ใหญ่ๆ รวมถึงสัตว์ที่มีลักษณะประหลาดๆ พี่ไทยเราก็มักหันไปไหว้ไปบูชา ดอกไม้ธูปเทียนเต็มไปหมด บางคนถึงกับลงมือจุดจนเห็นเลขโน้นเลขนี้ก็มี

ค่านิยมเหล่านี้ถูกปลูกฝัง ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ แม้กระทั่งนักศึกษาที่เรียกได้ว่าปัญญาชนก็ไม่เว้น การบนบานศาลกล่าวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสถาบันเพื่อเป็นที่พึ่งทางใจยามถึงเทศกาลสอบ

ถ้าเอ่ยถึงมหาวิทยาลัยรามคำแหงคงไม่มีใครที่ไม่รู้จักมหาวิทยาลัยเปิดแห่งนี้ ที่รวมรวบบรรดาศึกษาทุกภาค ทุกศาสนาไว้อย่างครบถ้วน และสิ่งที่จะขาดไปเสียได้เมื่อเอ่ยถึงมหาวิทยาลัยนี้ ก็คือ อนุสรณ์พ่อขุนรามคำแหง ที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เหล่านักศึกษาให้ความเคารพและนับถือกันมาก

เราจะเห็นได้ว่า ใครที่ผ่านไปผ่านมาแถวๆ นั้น ไม่ว่าจะเดิน หรือวางผ่านบริเวณ อนุสรณ์พ่อขุนรามคำแหง ทุกคนต้องหยุดดูมือไหว้เพื่อเป็นเคารพสักการะท่านกันทุกคน เพราะเชื่อกันว่า ท่านเปรียบเสมือนพ่อคนหนึ่ง ที่คอยปกป้องรักษาดูแลลูกๆ ทุกคนที่เรียนที่นี่ เหล่านักศึกษาที่เรียนที่นี่จึงเรียกตัวเองว่า “ลูกพ่อขุน”

จากความเชื่อดังกล่าว ที่ว่าพ่อขุนรามคำแหงคอยดูแล คอยช่วยเหลือลูกๆ ทุกคน จึงทำให้ที่บริเวณฐานของอนุสรณ์ของท่านจึงเต็มไปด้วยเครื่องไหว้สักการะเต็มไปหมด ไม่ว่าจะเป็นดอกไม้ ธูปเทียน ตุ๊กตา ขาง มา ต่างๆ ที่บังบอกได้ว่าลูกๆ ที่นี่ได้รับความช่วยเหลือจากท่านจริงๆ

นักศึกษาที่นี้ส่วนใหญ่จะมานบนขอในเรื่องเรียน ให้สอบผ่านในวิชาต่างๆ ให้ได้เกรด G (ซึ่งที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะมีแค่ 3 เกรด คือ G เท่ากับ A / P เท่ากับ D / F เท่ากับ F) บางคนก็เชื่อว่า ถ้าอยากสอบผ่านวิชาไหนก็ให้ดูที่รหัสตัวท้ายของวิชา ถ้าลงด้วยเลขอะไร ก็ให้วิ่งรอบเท่านั้น แล้วจะสอบผ่าน เช่น วิชาภาษาอังกฤษ รหัส EN 101 เราก็ไปวิ่งจำนวน 101 รอบ เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาที่นี้หลายคนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ขออะไรแล้วก็ได้สมหวังทุกคน”

ผมนั่งสังเกตการณ์อยู่สักครู่ ก็เห็นนักศึกษาชายคนหนึ่ง เดินเข้ามาที่นี่พร้อมกับชุดไก่ เคเอฟซีหนึ่งชุดใหญ่ จากนั้นนักศึกษาคนนั้นก็นำไก่เคเอฟซี ที่เตรียมมาไปวางไว้ตรงที่สำหรับวางของสักการะพ่อขุนฯ แล้วเขาจุดธูปเทียน

พนมมือไหว้พ่อบุญพร้อมกับดอกดาวเรืองที่เตรียมไว้ จากนั้นเขาออกไปวิ่งรอบพ่อบุญ ผมนั่งนับได้ 10 รอบ พอดิบพอดี ด้วยความสงสัยการกระทำของเขาเหลือเกิน ไอ้แค่เอาดอกไม้ธูปเทียนมาไหว้ แถมวิ่งรอบๆ พ่อบุญ ผมก็พอจะไต่ยินมาบ้าง แต่ไอ้โกเคเอฟซี เนี่ยสิ ยังไงผมก็ไม่เข้าใจอยู่ดี

ผมสังเกตเห็นว่า เขาพอที่จะหายเหนื่อยจากการวิ่งแล้ว ผมจึงไม่รีรอเขาไปถาม เพื่อให้คลายความขงใจ เขาเล่าว่า “ผมมาบนพ่อบุญฯ ทุกเทอม เทอมที่แล้วผมขอ G ไป 5 ตัวผมก็ได้ เทอมนี่ผมขอทานไป 5 ตัว แล้วได้มาตั้ง 7 ตัว ซึ่งผมก็ดีใจมาก”

นักศึกษาหนุ่มเล่าต่อว่า “ที่ผมนำ ไอ้เคเอฟซี มาบนไม่ใช่ว่าท่านจะชอบหรือกนะครับ เอาความสะดวกของเรา พอดีตอนนั้นผมอยากกินเคเอฟซี ก็เลยมาบนท่านด้วยไอ้เคเอฟซี ก็เท่านั้นเอง”

ผมเลยถามถึงของบนครั้งก่อนที่ได้ G ถึง 5 ตัว “เทอมที่แล้วผมบนไอ้... ซึ่งผมก็อยากกินอีกนั่นแหละ แล้วก็จะมีดอกดาวเรืองก็แล้วแต่จะก็พวกก็ได้ ส่วนการวิ่งก็แล้วแต่เรอีกนั่นแหละว่าจะวิ่งกี่รอบ”

ผมถามต่อถึงความเชื่อส่วนตัวของเขา “ส่วนตัวผมค่อนข้างเชื่อ ว่าท่านศักดิ์สิทธิ์ ใครที่มาขออะไรท่านส่วนมากจะสมหวังทั้งนั่นแหละ แต่ผมก็ไม่ประมาทนะ ถึงผมจะบนท่านแล้วก็ต้องอ่านหนังสือด้วย ไม่ใช่หวังพึ่งท่านอย่างเดียว ผมว่าท่านก็คงไม่อยากช่วยคนที่ไม่พยายามหรอก”

หลังจากคลายความสงสัยเรื่องไอ้เคเอฟซีไปแล้ว ผมก็เลิบบไปเห็นเด็กน้อยวัย 10 ขวบ กำลังวิ่งรอบพ่อบุญฯ อีกคน ผมจึงเข้าไปสอบถามผู้ปกครองของเด็กหญิงคนนั้นได้ความว่า น้องเขาไปแข่งยูโด แล้วชนะได้เหรียญทองมา จึงมาบนท่าน เพราะก่อนหน้านี้จะแข่งน้องเขามาไหว้ขอไหว้พ่อบุญฯ ช่วย ถานองเขาชนะเขาจะมาวิ่ง 10 รอบ พอผลการแข่งขันออกมาน้องเขาได้เหรียญทองทั้ง 4 ประเภทที่ลงแข่งขัน หลังจากนั้นน้องเขาก็กลับมาไหว้และนำพวงมาลัยมาถวายพร้อมกับวิ่ง 10 รอบตามที่ได้ออกกล่าวไว้

จากการสอบถามพ่อค้าที่ขายของแก่บนต่างๆ เล่าว่า “ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักศึกษาจะมาซื้อขางและพวงมาลัยเป็นส่วนมาก ของ 2 สิ่งนี้จะขายดีที่สุด ลองลงมา ก็จะเป็นวัวกับนางรำ ยิ่งช่วงเทศกาลสอบจะขายดีมาก ส่วนผู้ปกครองหรือคนข้างนอกก็จะมีมาซื้อกัน แต่เป็นส่วนน้อย ของที่ไว้แก่บนแต่ละอย่างก็ไม่ได้มีความหมายอะไร เพียงแค่ใครอยากบนด้วยอะไร ก็ตามความสะดวก ไม่มีข้อกำหนดอะไร ว่าขอเรื่องนั้นต้องบนของอย่างนี้”

จะเห็นได้ว่าความศักดิ์สิทธิ์ของ อนุสรณ์พ่อบุญรามคำแหง นั้นเป็นเรื่องลือกันไม่เฉพาะแค่นักศึกษาเท่านั้น ยังมีทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่แวะเวียนกันมาขอความช่วยเหลือจากท่านไม่ขาดสาย ยิ่งในช่วงตอนเย็นของทุกวัน ถ้าเราได้มีโอกาสเข้ามาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เราก็จะได้เห็นผู้คนมากมายมาวิ่งกันที่รอบอนุสรณ์พ่อบุญฯ ถ้าเราไม่รู้อะไรก็คงคิดว่าเขาเหล่านั้นมาวิ่งออกกำลังกายกัน แต่ถ้าเป็นเด็กรามคำแหงก็จะรู้ทันทีว่าเขาเหล่านั้นมาวิ่งแก่บนกันทั้งนั่นแหละ

ถึงคุณจะได้ไม่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ถ้าว่างก็สามารถเข้ามาได้ เพราะที่นี่เป็นมหาวิทยาลัยเปิด... เปิดรับทุกคนอยู่แล้ว แต่อย่าลืมนะครับว่าการบนบานศาลกล่าว ก็ยังเป็นแค่ความเชื่อ ถ้าตัวเราไม่รู้จักพยายามเสียก่อน ต่อให้ใครศักดิ์สิทธิ์แค่ไหนก็ช่วยไม่ได้... ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จไม่ไปเกินเอื้อมแน่นอนครับ...